

## Letter to the Editor

# Street Children, Thread Lost During the Pandemic Covid-19: Training an Essential Need



Mohammad Khammarnia<sup>1</sup> , \*Mostafa Peyvand<sup>1</sup> 

1. Health Promotion Research Center, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran.



**Citation:** Khammarnia M, Peyvand M. [Street Children, Thread Lost During the Pandemic Covid-19: Training an Essential Need (Persian)]. Journal of Arak University of Medical Sciences (JAMS). 2021; 24(3):318-323. <https://doi.org/10.32598/JAMS.24.3.6184.2>

 <https://doi.org/10.32598/JAMS.24.3.6184.2>

## Extended Abstract

### Dear Editor

One of the problems in developing countries is the phenomenon of working children or so-called street children, which is expanding with the expansion of urban poverty and other social problems. Street children are people under the age of 18 who live or work on the streets, have no family, or are displaced due to financial poverty [1]. The United Nations Children's Fund (UNICEF) divides these children into four groups: those who sell in the streets, those who are begging, those who engage in illegal activities, drug trafficking, and similar crimes, and a group involved in prostitution [2].

Street child is a growing phenomenon in Iran, which due to the characteristics of life, is the source of many health misconducts. These behaviors not only harm the child but also endanger the health of society. Street children are engaged in peddling, begging, or other activities almost every day from the first morning to the evening in fixed and designated places [3].

Due to their special living conditions, these children are exposed to physical and psychological harm. For this reason, this is necessary to support them in the context of defending and protecting children's rights. Due to their particular lifestyle and low educational literacy, these children have many health problems, including collecting household

and infectious waste, contact with contaminated needles, parental addiction, drug abuse, living in unsanitary and suburban environments, sexual and physical abuse, nutritional problems, mental health problems, immune system diseases, and other high-risk behaviors that predispose people to a variety of diseases such as malnutrition, anemia, gastrointestinal disorders, and infectious diseases such as hepatitis HIV and tuberculosis [4].

On the other hand, due to the prevalence of the Covid-19 pandemic in the world and Iran and the high transmission power of this virus in the community, the vulnerability of this group has increased. The presence of children in crowded places, street level, and high-risk activities such as garbage collection has made these children more prone to coronary heart disease than others [5].

These children can quickly spread the virus in the family and community due to various reasons such as negligence, inadequate education, financial inability, lack of access to the necessary medical facilities, and as a result, do not follow the required steps for treatment [6]. While spending the day in public and on the streets, this group not only does not wear masks and gloves, they do not even know the correct ways to prevent coronation, and they easily ignore the principles of individual hygiene [7].

According to the above, street children naturally suffer from severe deprivation. They are in financial, and livelihood constraints and are doubly poor in terms of education, culture, and society, which are high-risk groups and prone to

■ ..... ■  
**\* Corresponding Author:**

**Mostafa Peyvand, MSc.**

**Address:** Health Promotion Research Center, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran.

**Tel:** +98 (54) 33425264

**E-mail:** mp.peyvand@yahoo.com

developing. They are sensitive to Covid-19 morbidity; also, the negligence of the authorities in paying proper attention to this group makes the efforts of the health care staff and the people to break the chain of the disease remain fruitless.

Providing legal conditions for using the country's strategic reserves for financial, educational, health, and other essential needs of the low-income groups, especially working children.

Identify working children and create a comprehensive database of their living conditions, prepare and provide targeted support packages, ongoing cooperation between government agencies and charities and other non-governmental organizations to maximize coverage of these children and their families, conduct continuous diagnostic tests of them, ensuring non-morbidity to Covid-19 and providing online education services for those working children who are studying, should be considered by government officials and non-governmental organizations.

## **Ethical Considerations**

### **Compliance with ethical guidelines**

There were no ethical considerations to be considered in this research.

### **Funding**

This research did not receive any grant from funding agencies in the public, commercial, or non-profit sectors.

### **Authors' contributions**

Both authors equally contributed to preparing this article.

### **Conflicts of interest**

The author declares no conflict of interest.

This Page Intentionally Left Blank

## نامه به سردبیر

### کودکان خیابانی، نقطه مغفول مانده در پاندمی کرونا؛ آموزش یک نیاز ضروری

محمد خمرنیا<sup>۱</sup>، \*مصطفی پیوند<sup>۱</sup>

۱. مرکز تحقیقات ارتقای سلامت، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، زاهدان، ایران.

#### سردبیر محترم

و بیماری‌های عفونی مانند هیپاتیت، ایدز و سل می‌کند [۴].

از طرفی با توجه به شیوع پاندمی کرونا در جهان و ایران و قدرت انتقال زیاد این ویروس در سطح جامعه، آسیب‌پذیری این گروه بیش از پیش شده است. حضور کودکان در اماکن پرجمعیت، سطح خیابان و انجام کارهای پرخطر از قبیل جمع‌آوری ضایعات موجب شده است که این کودکان بیشتر از سایرین در معرض ابتلا به کرونا قرار گیرند [۵].

این کودکان به دلایل گوناگون اعم از سهل‌انگاری، آموزش نامناسب، توان مالی کم، دسترسی نداشتن به امکانات پزشکی لازم و در نتیجه پیگیری نکردن مراحل لازم برای درمان به راحتی می‌توانند این ویروس را در خانواده و جامعه منتشر کنند [۶]. این گروه در حالی که روز خود را در اماکن عمومی و خیابان‌ها به شب می‌رانند، نه تنها از ماسک و دستکش استفاده نمی‌کنند، حتی از راه‌های پیشگیری از کرونا اطلاعات درستی ندارند و به راحتی اصول بهداشتی را نادیده می‌گیرند [۷].

با توجه به مطالب ذکر شده کودکان کار که به طور طبیعی از محرومیت شدید رنج می‌برند و از نظر مالی و معیشتی در تنگنا بوده و از نظر آموزشی، فرهنگی و اجتماعی نیز فقر مضاعف دارند که آن‌ها را در زمره گروه‌های پرریسک و بسیار مستعد برای ابتلای به بیماری کرونا قرار می‌دهد؛ بنابراین غفلت مسئولان امر در توجه مناسب به این گروه باعث می‌شود تلاش شبانه‌روزی کادر بهداشت و درمان و مردم برای شکستن زنجیره بیماری بی‌نتیجه بماند.

فراهم کردن شرایط قانونی استفاده از ذخایر استراتژیک کشور برای حمایت‌های مالی، آموزشی، بهداشتی و دیگر ملزومات ضروری اقشار کم‌درآمد به‌ویژه کودکان کار ضروری به نظر می‌رسد.

شناسایی کودکان کار و ایجاد یک بانک اطلاعاتی جامع از

یکی از معضلات جوامع در حال توسعه پدیده کودک کار یا به اصطلاح کودک خیابانی است که با گسترش شهرنشینی، فقر و سایر مشکلات اجتماعی اقتصادی همواره گسترش می‌یابد. کودک خیابانی به افراد زیر ۱۸ سال اطلاق می‌شود که در خیابان زندگی یا کار می‌کنند، خانواده ندارند یا به علت فقر مالی خانواده‌ها روانه خیابان شده‌اند [۱]. صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف) این کودکان را به چهار دسته تقسیم کرده است: گروهی که در خیابان‌ها دست‌فروشی می‌کنند؛ گروهی که تکدی‌گری می‌کنند؛ گروهی که کارهای غیرقانونی و قاچاق مواد مخدر و جرایم نظیر آن را انجام می‌دهند و دسته‌ای نیز به روسپیگری مشغول‌اند [۲].

کودک خیابانی پدیده‌ای رو به افزایش در کشور ایران است که به سبب ویژگی‌های زندگی، خود منشأ بسیاری از رفتارهای نادرست سلامت می‌شود؛ این رفتارها نه تنها به خود کودک آسیب می‌رسانند، بلکه سلامت جامعه را نیز به مخاطره می‌اندازند. کودکان خیابانی تقریباً هر روز از نخستین ساعت صبح تا عصر در محل‌های ثابت و تعیین‌شده مشغول دست‌فروشی و تکدی‌گری هستند و یا به سایر فعالیت‌ها مشغول‌اند [۳].

این کودکان به علت شرایط خاص زندگی خود در معرض آسیب‌های جسمی و روانی قرار دارند و به همین دلیل ضرورت حمایت از آنان در چهارچوب دفاع و حمایت از حقوق کودکان به شدت احساس می‌شود. این کودکان به دلیل سبک خاص زندگی و تحصیل کم، درگیر مشکلات بهداشتی زیادی می‌شوند، شامل: جمع‌آوری زباله‌های خانگی و عفونی، تماس با سر سوزن‌های آلوده، اعتیاد والدین، مصرف مواد مخدر، زندگی در محیطی غیربهداشتی و حاشیه شهر، سوءاستفاده جنسی و جسمی، مشکلات تغذیه‌ای، مشکلات مرتبط با بهداشت روان، بیماری‌های سیستم ایمنی و سایر رفتارهای پرخطر که این افراد را مستعد ابتلا به انواع بیماری‌ها نظیر سوءتغذیه، کم‌خونی، بیماری‌های گوارشی

\* نویسنده مسئول:

مصطفی پیوند

نشانی: زاهدان، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، مرکز تحقیقات ارتقای سلامت.

تلفن: ۳۳۴۲۵۲۶۴ (۵۴) ۹۸+

پست الکترونیکی: mp.peyvand@yahoo.com

شرایط زندگی آن‌ها، تهیه و تأمین بسته‌های حمایتی هدفمند، همکاری مستمر میان نهادهای دولتی و مؤسسات خیریه و دیگر سازمان‌های مردم‌نهاد برای پوشش حداکثری کودکان کار و خانواده‌های آنان، انجام تست‌های تشخیصی مستمر کودکان کار از نظر سلامتی، اطمینان از مبتلا نبودن آنان به کرونا و فراهم کردن خدمات آموزش آنلاین برای آن دسته از کودکان کار که در حال تحصیل هستند، باید مورد توجه مسئولان امر و نهادهای حمایتی دولتی و سازمان‌های مردم‌نهاد قرار گیرد.

### ملاحظات اخلاقی

#### پیروی از اصول اخلاق پژوهش

در این تحقیق ملاحظات اخلاقی در نظر گرفته نشده است.

#### حامی مالی

این تحقیق هیچ گونه کمک مالی از سازمان‌های تأمین مالی در بخش‌های عمومی، تجاری یا غیرانتفاعی دریافت نکرد.

#### مشارکت نویسندگان

تمام نویسندگان در طراحی، اجرا و نگارش همه بخش‌های پژوهش حاضر مشارکت داشته‌اند.

#### تعارض منافع

نویسندگان مقاله هیچ گونه تعارضی در منافع اعلام نکردند.

## References

- [1] Ansari H, Ansari Moghaddam A, Mohammadi M, Peyvand M, Gorgij A, Shahraki Sanavi F. Health status and life situation of street children in Zahedan, southeast of Iran. *Health Scope*. 2015; 4(4):e31077. [DOI:10.17795/jhealthscope-31077]
- [2] Maghsoudi A, Baneshi MR, Neydavoodi M, Haghdoost A. Network scale-up correction factors for population size estimation of people who inject drugs and female sex workers in Iran. *PLoS One*. 2014; 9(11):e110917. [DOI:10.1371/journal.pone.0110917]
- [3] Vameghi M, Roshanfekar P, Ali D, Noroozi M, Madani S, McFarland W, et al. Population size estimates of street children in Iran: Synthesis of multiple methods. *Kerman Uni Med Sci*. 2019; 96(4):549-57. [DOI:10.1007/s11524-019-00354-4]
- [4] Uddin MJ, Sarma H, Wahed T, Ali MW, Koehlmoos TP, Nahar Q, et al. Vulnerability of Bangladeshi street-children to HIV/AIDS: A qualitative study. *BMC Public Health*. 2014; 14:1151. [DOI:10.1186/1471-2458-14-1151]
- [5] Kawala BA, Kirui BK, Cumber SN. Effect of COVID-19 response in Uganda on street children. *Pan Afr Med J*. 2020; 35(2):56. [DOI:10.11604/pamj.2020.35.2.23545]
- [6] Hunter J, Chitsiku S, Shand W, Van Blerk L. Learning on Harare's streets under COVID-19 lockdown: Making a story map with street youth. *Environ Urban*. 2021; 33(1):31-42. [DOI: 10.1177/0956247820979440]
- [7] Holiday S. How they got to Sesame street: Children's Television Workshop's appropriation of advertising tactics for effective childhood literacy education. *J Early Child Lit*. 2021. [DOI: 10.1177/14687984211003245]